

[Andreasen.]
 nemlig de midlertidige Beskatningslove. Jeg maa tilstaa, at jo ældre jeg bliver som Rigsdagsmand, jo mere ubehageligt bliver jeg berørt, naar jeg ser Ordet „midlertidig“ i et Lovforslag, for „midlertidig“ er efterhaanden blevet det samme som „permanent“. Jeg kunde have Lyst til at minde om den Dag, da tidligere Finansminister Brandes stillede os overfor, at Prisen paa „den fattige Mands Snaps“ skulde forhøjes til 12 Kr. 50 Ø.; jeg er jo glad for, at mine Modstandere og i det hele taget Folk, der følger med i Pressen, ikke tager de gamle Taler frem fra min Tid i Ribe-Kredsen, fra 1903, da jeg talte om „den fattige Mands Snaps“, for de harmonerer meget daarligt med den Lovgivning, som vi senere, under Krigen, blev tvunget ind i. Jeg skal ikke udtale mig for, at vi skal vende tilbage til Datidens Forhold, det kan ikke lade sig gøre, det vil ikke være sundt, men jeg vil dog henstille til den højtærede Finansminister, at man, naar man nu beskæftiger sig med disse midlertidige Beskatningslove paa de forskellige Arter af Forbrug: Øl, Tobak og Spiritus, tilvejebringer et rimeligt Forhold mellem de Ting, der rettelig bør ses i Belysning af hinanden, og naar man gaar til at nedsætte Tillægsafgiften paa Vin, bør man ikke skade en dansk Virksomhed som de danske Spritfabrikker ved at opretholde en Afgift, der er urimelig i Forhold til Afgiften paa Vin. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, hvad det Afviklingsudvalg, der er nedsat netop for at raadgive Regeringen paa dette Punkt, siger; er det en Modstander af, at den høje Afgift af 15 Kr. pr. Liter 100 pCt.s Alkohol nedsættes, f. Eks., som det har været antydnet, til 12 Kr.? Der vil ikke være nogen Fare for, at Ædruelighedsmomentet i denne Sag skulde lide Skade, hvis man gik til en saadan Nedsættelse; man stillede derved i Virkeligheden dansk Industri paa et mere rimeligt Standpunkt overfor den Konkurrence, der paaføres den fra Udlandet, og Ædrueligheden fremmes jo absolut ikke ved den ret betydelige, stærkt forøgede Indførsel af mere eller mindre daarlig Vin fra Udlandet.

Men denne Sag har en anden Side, som ogsaa vedkommer Ædrueligheden. Da jeg var Formand for Folketingets Finansudvalg, modtog jeg en Dag en Deputation; der sagde til mig: De maa lade iværksætte en Undersøgelse af, hvorledes det kan hænge sammen, at Forbruget af denatureret Spiritus, navnlig Træsprit, øges saa kolossalt, vi har forespurgt hos de Folk, de Detailhandlere, der køber hos os, og de

siger, at de tror, den bruges i Kolonihaverne til Spritapparater, men vi har den Opfattelse, at den bruges paa en helt anden Maade, den drikkes, og navnlig naar den hældes paa en Citronsodavand, glider det ganske godt ned. Jeg spurgte da Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, og jeg har her to Skrivelser, som Generaldirektør Koefoed var saa venlig at tilstille mig, og hvoraf det fremgaar, at i Aarene 1923—24 steg Forbruget af denatureret Spirit her i Landet med ca. 600 000 kg à 100 pCt.s Styrke, og den samlede Spiritusfabrikation androg kun 3,9 Mill. kg. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være dansk Erhvervsliv, dansk Industri, der nu i den Grad har faaet Brug for denatureret Spiritus; jeg tror, vi her staar overfor en Samfundsfare, og vi maa tage hele denne Spiritusbeskatning op til en alvorlig Overvejelse i Forbindelse med alle de Forhold, der saaledes har aabenbaret sig. I 1923—25 steg Salget af denatureret Spiritus fra 2,7 til 3,3 Millioner kg eller, som jeg før sagde, med ca. 600 000 kg, og set i Belysning af den samlede Produktion er dette jo et ganske enormt Kvantum. Efter den sidste Oplysning, jeg har fra Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, udgjorde Salget af denatureret Spirit i 1926 3 433 251 kg; da var den samlede Produktion af Spiritus steget til 5 136 000 kg. Stigningen er noget mindre end i 1925, men den enorme Stigning fra 1923—24 viser, at Beskatningsmaaden absolut ikke er fremmede for Ædrueligheden.

Men der er endnu en Side ved denne Sag; det er Smugleriet; der gaar jo ikke en Uge, uden at vi ser vore Domstole i høj Grad beskæftige sig med Smuglerispørgsmaalet. Her maa man i og for sig melde Pas, for vi kan overhovedet ikke ved Politikontrol og Toldkontrol forhindre Smugleriet. Ja, det viser sig, at vi ikke en Gang kan forhindre, at de laver en Aftapningsanstalt ude i Frihavnen; man stikker en Slange ud gennem Gitteret og poster ganske simpelt Spiritusen ud i de Tønder, der staar udenfor, og for hvem det kan lykkes, er det jo en overordentlig lukrativ Forretning. Men dette er en Sag, som ingen tør tale om; man vil hellere her i Rigsdagen stille Forslag om kommunalt Forbud, for det er noget, der passer i visse Folks Kram, men tale om denne Sag og om, hvilke Ulykker det gør ogsaa ædruelighedsmæssigt set, det tør man ikke. Jeg har vovet det i Dag, fordi det længe har ligget mig paa Sinde, og de Forhandlinger, der førtes med mig, da jeg var Formand i Finansudvalget, viser,